

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u Velikom vijeću, u sastavu: predsjednik Zlatko M. Knežević, potpredsjednici Mato Tadić i Mirsad Ćeman i sudije Valerija Galić, Miodrag Simović i Seada Palavrić, na sjednici održanoj 17. februara 2021. godine, u predmetu broj **AP-212/20**, rješavajući apelaciju **Šejle Nakičević i Lejle Ganić**, na osnovu člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 57. stav (2) tačka b) i člana 59. st. (1) i (3) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine – prečišćeni tekst („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“ broj 94/14), donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Odbija se kao neosnovana apelacija koju su podnijele **Šejla Nakičević i Lejla Ganić** protiv zaključka Općinskog suda u Sarajevu broj 65 0 I 756472 19 I od 29. januara 2020. godine.

OBRAZLOŽENJE

I. Uvod

1. Šejla Nakičević i Lejla Ganić (u daljnjem tekstu: apelantice) iz Sarajeva, koje zastupa Adnan Novo advokat iz Sarajeva, podnijele su 17. januara 2020. godine apelaciju Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) zbog nerazumne dužine trajanja izvršnog postupka koji je okončan poslije podnošenja apelacije Zaključkom Općinskog suda u Sarajevu (u daljnjem tekstu: Općinski sud) broj 65 0 I 756472 19 I od 29. januara 2020. godine.
2. Apelantice su 10. marta 2020. godine dopunile predmetnu apelaciju na način da su osporile Zaključak Općinskog suda broj 65 0 I 756472 19 I od 29. januara 2020. godine.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

3. Na osnovu člana 23. Pravila Ustavnog suda, od Općinskog suda zatraženo je 18. marta 2020. i 3. januara 2021. godine da dostavi odgovore na apelaciju.
4. Općinski sud je 7. maja 2020. i 19. januara 2021. godine dostavio odgovore na apelaciju.

III. Činjenično stanje

5. Činjenice predmeta koje proizlaze iz apelacionih navoda i dokumenata predočenih Ustavnom sudu mogu se sumirati na sljedeći način:
6. Presudom Općinskog suda broj 65 0 Rs 414384 14 Rs od 29. juna 2015. godine, koja je potvrđena presudom Kantonalnog suda u Sarajevu (u daljnjem tekstu: Kantonalni sud) broj 65 0 Rs 414384 15 Rsž od 5. februara 2019. godine poništene su kao nezakonite Odluke tuženog (Energopetrol d.d. Sarajevo) o otkazu ugovora o radu te je tuženi obavezan da apelantice vrati na radna mjesta koja su obavljale prije otkaza ili da ih vrati na druge odgovarajuće poslove, uz uspostavu radnopravnog statusa od dana otkaza ugovora o radu. Istom presudom odlučeno je da je tuženi dužan isplatiti naknade plata u određenim novčanim iznosima za određene vremenske periode sa zakonskim zateznim kamatama pa do isplate, te je naloženo tuženom da za apelantice obračuna i uplati doprinose za penzijsko i invalidsko osiguranje na dosuđene naknade plaća za naznačeni period. Određeno je da je tuženi dužan apelanticama nadoknaditi troškove postupka sa zakonskom zateznom kamatom.
7. Apelantice su 20. marta 2019. godine Općinskom sudu podnijele prijedlog za izvršenje protiv izvršenika Energopetrol d.d. Sarajevo, na osnovu presude Općinskog suda broj 65 0 Rs 414384 14 Rs od 29. juna 2015. godine i presude Kantonalnog suda broj 65 0 Rs 414384 15 Rsž od 5. februara 2019. godine, radi vraćanja na rad i prinudne naplate potraživanja na novčanim sredstvima izvršenika.
8. Općinski sud je 27. marta 2019. godine donio rješenje o izvršenju broj 65 0 I 756472 19 I, te je istog dana zaključkom naložio izvršeniku da pristupi provođenju rješenja u dijelu koji se odnosi na vraćanje na rad apelantica i da o tome obavijesti sud pismenim putem u roku od osam dana, uz upozorenje da će mu se, ukoliko ne postupi po navedenom zaključku izreći novčana kazna u skladu sa odredbom člana 17. Zakona o izvršnom postupku.
9. Iz odgovora na apelaciju proizilazi da je povodom navedenog zaključka izvršenik 9. aprila 2019. godine obavijestio Općinski sud da je u cijelosti postupio u skladu sa rješenjem o izvršenju kojim mu je, između ostalog, naloženo da uspostavi radno pravni status apelanticama na poslovima otkazanog ugovora o radu ili drugim odgovarajućim poslovima.
10. Navedeno rješenje o izvršenju je 12. aprila 2019. godine steklo status pravosnažnosti.
11. Iz odgovora na apelaciju proizilazi da je Općinski sud zaključkom od 22. aprila 2019. godine navedeni podnesak izvršenika dostavio punomoćniku apelantica. Punomoćnik apelantica je 30.

- aprila 2019. godine dostavio očitovanje na zaključak suda u kojem je, između ostalog, predložio da se izvršni postupak nastavi do konačnog ispunjenja obaveza koje samo izvršenik može izvršiti, te je ujedno predložio da sud izrekne novčanu kaznu izvršeniku.
12. Općinski sud je zaključkom od 3. jula 2019. godine dostavio predmetno rješenje o izvršenju na provođenje UniCredit banci.
 13. Navedena banka je 19. jula 2019. godine obavijestila Općinski sud da je u cijelosti izvršeno navedeno rješenje, glavnica s pripadajućim kamatama i troškovima iz novčanih sredstava izvršenika u korist apelantica u ukupnom iznosu od 41.403,74 KM.
 14. Iz odgovora na apelaciju proizilazi da je izvršenik 1. avgusta 2019. godine obavijestio Općinski sud da je izvršio uplatu doprinosa na dosuđene naknade plata za utvrđeni period na ime apelantica, te da je na taj način u cijelosti postupio po predmetnoj presudi temeljem čega predlaže da Općinski sud donese rješenje kojim se postupak smatra okončanim.
 15. Iz odgovora na apelaciju proizilazi da je Općinski sud navedeni podnesak 9. septembra 2019. godine dostavio punomoćniku apelantica, a povodom kojeg je isti 11. septembra 2019. godine dostavio podnesak u kojem navodi da je nesporno da je provedena naplata novčanih potraživanja i uplata PIO doprinosa, ali da izvršenik nije izvršio obavezu označenu pod stavom I predmetnog rješenja o izvršenju, te nije apelantice vratio na rad shodno izvršnoj ispravi slijedom čega predlaže da se nastavi postupak do konačnog ispunjenja obaveza koje može izvršiti samo izvršenik.
 16. Iz odgovora na apelaciju proizilazi da je Općinski sud 12. novembra 2019. godine obavijestio punomoćnika apelantica da je izvršenje provedeno u skladu sa izvršnom ispravom, nakon čega je 9. decembra 2019. godine punomoćnika apelantica dostavio Općinskom sudu podnesak kojim predlaže nastavak izvršnog postupka do potpunog i adekvatnog izvršenja obaveze iz izvršne isprave, te da se naloži izvršeniku da dostavi dokaz da je uspostavio radno pravni status sa apelanticama od 14. januara 2019. godine, te da apelantice vrati na adekvatno radno mjesto na neodređeno vrijeme.
 17. Navedeni podnesak Općinski sud je dostavio na izjašnjenje izvršeniku i pozvao ga da se u roku od tri dana izjasni.
 18. Izvršenik je 29. januara 2020. godine Općinskom sudu dostavio izjašnjenje u kojem je, između ostalog, naveo da je u cijelosti postupio u skladu sa predmetnim rješenjem o izvršenju, da je donio odluke o vraćanju u radni odnos apelantica, ponudio im je Ugovore o radu na neodređeno vrijeme, te dao apelanticama da se izjasne, odnosno da dostave potpisan primjerak Ugovora o radu i Opisa radnog mjesta, te traženu dokumentaciju. Naveo je da apelantice nisu u ostavljenom roku dostavile

- potpisane Ugovore o radu na neodređeno vrijeme kao ni ostalu dokumentaciju. Ukazao je da se radni odnos zasniva zaključenjem Ugovora o radu koji mora biti potpisan od strane poslodavca i radnika, te da s obzirom na navedeno, provođenje predmetnog izvršenja ne ovisi isključivo od volje izvršenika, već i od volje apelantica, čime smatra da je sprječavan u postupanju po navedenom rješenju o izvršenju. Istakao je da je izvršnom ispravom određeno da se uspostavi radni odnos na odgovarajućim radnim poslovima (bez specifikacija uslova), te da je dostavom ugovora o radu i odluke o uspostavi radno pravnog odnosa u cijelosti postupio u skladu sa izvršnom ispravom. Navodi da je sudu dostavio dokaze da je postupio u skladu sa pravosnažnom i izvršnom presudom Općinskog suda broj 65 0 Rs 414384 14 Rs, te da je izvršio uplatu doprinosa na dosuđene naknade plata za utvrđeni period na ime apelantica, kao i dokaze da je poduzeo sve dostupne radnje i aktivnosti u vezi vraćanja u radni odnos apelantica. Izvršenik napominje da su radna mjesta na kojima su apelantice bile zaposlene prije otkazanog Ugovora o radu ukinuta, te da nema drugih upražnjenih pozicija osim pozicija koje su im ponuđene. Uplatom doprinosa na dosuđene naknade plata, kao i ponudom zaposlenja na drugim odgovarajućim pozicijama na neodređeno vrijeme, smatra da je u cijelosti postupio u skladu sa rješenjem o izvršenju.
19. Općinski sud je 29. januara 2020. godine donio zaključak kojim se smatra da je postupak završen shodno članu 64. Zakona o izvršnom postupku. U obrazloženju rješenja Općinski sud je, između ostalog, naveo da je izvršenikov dužnik UniCredit banka dd Mostar 19. jula 2019. godine obavijestila Općinski sud da je u cijelosti provela rješenje o izvršenju. Nadalje je navedeno da je uvidom u kompletan spis, te u podneske od 9. aprila i 1. avgusta 2019. godine utvrdio da je izvršenik postupio po rješenju o izvršenju u dijelu uplate doprinosa i u dijelu koji se odnosi na vraćanje na rad apelantica, a sve u skladu sa presudom tog suda broj 65 0 Rs 414384 14 Rs od 29. juna 2015. godine. Prema tome, Općinski sud je imajući u vidu da je predmetno rješenje o izvršenju provedeno u cijelosti donio odluku kojim se smatra da je postupak završen na osnovu člana 64. Zakona o izvršnom postupku FBiH. U pouci o pravnom lijek je navedeno da protiv predmetnog zaključka nije dozvoljen pravni lijek.

20. Prema stanju u spisu postupak je okončan.

IV. Apelacija

a) Navodi iz apelacije

21. Apelantice osporavaju zaključak Općinskog suda broj 65 0 I 756472 19 I od 29. januara 2020. godine tvrdeći da im je navedenim zaključkom došlo do povrede prava iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije, uključujući i pravo na suđenje u

razumnom roku kao segmentu navedenog prava, te pravo na djelotvoran pravni lijek iz člana 13. Evropske konvencije.

22. Apelantice su detaljno navele tok postupka, naveden u činjeničnom dijelu odluke ističući da predmetni izvršni postupak traje nerazumno dugo, kao i da je uvidom u odluku izvršenika jasno da radni odnos s njima nije uspostavljen kako glasi pravosnažna sudska odluka, te da je radno mjesto na koje su sad raspoređene posljednje u hijerarhiji izvršenika, kao i da im je prema ponuđenom ugovoru niža plata za 500,00 KM, u odnosu na platu koju su primale prije nezakonitog otkaza, te da se neprovođenjem pravosnažnih sudskih odluka krši njihovo ustavno pravo na pravično suđenje i djelotvoran pravni lijek.

b) Odgovor na apelaciju

23. U odgovoru na apelaciju Općinski sud je vrlo detaljno naveo hronologiju predmetnog postupka navedenu u činjeničnom dijelu odluke, te je naveo da nije povrijedio prava apelantica na koja se u apelaciji pozivaju. Osim toga, Općinski sud ističe da je 29. januara 2020. godine donoseći predmetni zaključak u skladu sa odredbom člana 64. Zakona o izvršnom postupku F BiH, izvršni postupak u cjelosti završen, odnosno da je u cijelosti postupljeno u skladu sa izvršnom ispravom-presudom Općinskog suda broj 65 0 Rs 414384 14 Rs od 29. juna 2015. godine.

V. Relevantni propisi

24. U **Zakonu o izvršnom postupku Federacije BiH** ("Službene novine Federacije BiH", br. 32/03, 52/03 - ispravka, 33/06, 39/06 - ispravka, 39/09, 74/11 - O.U.S., 35/12, 35/12-Rješenje US BiH, 46/16, 36/17 - Odluka US BiH i 55/18-Rješenje US BiH) relevantne odredbe glase:

Član 5.

U postupku izvršenja sud je dužan da postupa hitno.

Sud je dužan da predmete uzima u rad redom kako ih je primio, osim ako priroda potraživanja ili posebne okolnosti zahtijevaju da se postupi drukčije.

Član 15.

Rokovi za postupanje

Sud je po pravilu dužan da o prijedlogu za izvršenje odluči u roku od osam dana, a o prigovoru u roku od 15 dana od dana ispunjavanja uslova da se o prigovoru odluči.

*Član 64.**Dovršenje izvršenja*

Postupak izvršenja smatra se završenim pravosnažnošću odluke o odbacivanju ili odbijanju izvršnog prijedloga, provođenjem izvršne radnje kojom se izvršenje dovršava ili obustavom izvršenja.

VI. Dopustivost

25. U skladu sa članom VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, Ustavni sud, također, ima apelacionu nadležnost u pitanjima koja su sadržana u ovom ustavu kada ona postanu predmet spora zbog presude bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini.
26. U skladu sa članom 18. stav (1) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud može razmatrati apelaciju samo ako su protiv presude, odnosno odluke koja se njom pobija, iscrpljeni svi djelotvorni pravni lijekovi mogući prema zakonu i ako se podnese u roku od 60 dana od dana kada je podnosilac apelacije primio odluku o posljednjem djelotvornom pravnom lijeku koji je koristio.
27. Ustavni sud naglašava da, u skladu sa članom 18. stav (2) Pravila Ustavnog suda, može izuzetno razmatrati apelaciju i kada nema odluke nadležnog suda, ukoliko apelacija ukazuje na ozbiljna kršenja prava i osnovnih sloboda koje štiti Ustav Bosne i Hercegovine ili međunarodni dokumenti koji se primjenjuju u Bosni i Hercegovini. U konkretnom slučaju, predmetna apelacija se, u vrijeme podnošenja odnosila na dužinu trajanja izvršnog postupka. S tim u vezi, Ustavni sud je u svojoj praksi kontinuirano ukazivao na praksu Evropskog suda za ljudska prava (u daljnjem tekstu: Evropski sud) prema kojoj izvršenje pravosnažne sudske odluke predstavlja sastavni dio prava na pravično suđenje iz člana 6. stav 1. Evropske konvencije, te da je dužnost države da organizuje svoj pravni sistem tako da omogući sudovima da se povinuju zahtjevima i uslovima Evropske konvencije. Ustavni sud je također u kontinuitetu ukazivao i da u Bosni i Hercegovini ne postoji djelotvorno pravno sredstvo koje bi apelantima omogućilo da se prije podnošenja apelacije žale zbog neizvršenja pravosnažnog rješenja kojim je dozvoljeno izvršenje sudske presude (vidi, Ustavni sud, odluke o dopustivosti i meritumu br. AP 3060/06 od 26. februara 2009. godine, tačka 12. i AP 2318/16 od 7. marta 2017. godine, tač. 23-24 s daljnjim referencama, dostupna na www.ustavnisud.ba). Imajući ovo u vidu, Ustavni sud smatra da je predmetna apelacija u vrijeme podnošenja bila dopustiva prema članu 18. stav (2) Pravila Ustavnog suda Osim toga, apelacija je ispunjavala i uslove iz člana 18. st. (3) i (4) Pravila Ustavnog suda jer ne postoji neki formalni razlog zbog kojeg ne bi bila dopustiva, niti je očigledno (prima facie) neosnovana.

28. Nakon podnošenja apelacije postupak je okončan Zaključkom Općinskog suda broj 65 0 I 756472 19 I od 29. januara 2020. godine. Dopunom apelacije apelantice osporavaju navedeni Zaključak Općinskog suda, kojim se smatra da je predmetni izvršni postupak završen shodno članu 64. Zakona o izvršnom postupku, a protiv kojeg nema drugih djelotvornih pravnih lijekova mogućih prema zakonu. Ustavni sud nije smatrao potrebnim utvrđivati tačan datum prijema Zaključka imajući u vidu da je osporeni Zaključak donesen 29. januara 2020. godine, a dopuna apelacije je podnesena 10. marta 2020. godine, tj. u roku od 60 dana, kako je propisano članom 18. stav (1) Pravila Ustavnog suda. Konačno, apelacija u tom dijelu ispunjava i uvjete iz člana 18. st. (3) i (4) Pravila Ustavnog suda, zato što nije očigledno (*prima facie*) neosnovana, niti postoji neki drugi formalni razlog zbog kojeg apelacija nije dopustiva.
29. Imajući u vidu odredbe člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 18. st. (1), (2), (3) i (4) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud zaključuje da predmetna apelacija ispunjava uslove u pogledu dopustivosti.

VII. Meritum

30. Apelantice osporavaju Zaključak Općinskog suda broj 65 0 I 756472 19 I od 29. januara 2020. godine tvrdeći da im je navedenim zaključkom došlo do povrede prava iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije, uključujući i pravo na suđenje u razumnom roku kao segmentu navedenog prava, te pravo na djelotvoran pravni lijek iz člana 13. Evropske konvencije.

a) Pravo na pravično suđenje

Član II/3. Ustava Bosne i Hercegovine u relevantnom dijelu glasi:

Sva lica na teritoriji Bosne i Hercegovine uživaju ljudska prava i slobode iz stava

2. ovog člana, što uključuje:

e) Pravo na pravično saslušanje u građanskim i krivičnim stvarima i druga prava u vezi sa krivičnim postupkom.

Član 6. stav 1. Evropske konvencije u relevantnom dijelu glasi:

1 Prilikom utvrđivanja njegovih građanskih prava i obaveza ili krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristranim sudom ustanovljenim zakonom. [...]

U odnosu na osporeni zaključak

31. Ustavni sud podsjeća da se garancije prava na pravično suđenje sadržane u odredbama člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije protežu u određenim slučajevima i na fazu izvršnog postupka (vidi, Evropski sud, *Hornsby protiv Grčke*, predstavka broj 18357/91, presuda od 19. marta 1997. godine). Ustavni sud primjećuje da se u konkretnom slučaju radi o izvršnom postupku po prijedlogu apelantica za izvršenje odnosno vraćanja apelantica na rad i prinudne naplate potraživanja na novčanim sredstvima izvršenika, pa imajući u vidu navedeno, Ustavni sud smatra da se apelantice, nalaze u poziciji tražitelja izvršenja u konkretnom predmetu i da kao takve uživaju garancije člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije u navedenom postupku.

32. U vezi sa navodima o kršenju prava na pravično suđenje koji se zasnivaju na tvrdnjama apelantica o tome da je Općinski sud proizvoljno primijenio pozitivno-pravne propise kad je donio Zaključak kojim se smatra da je postupak završen na osnovu člana 64. Zakona o izvršnom postupku FBiH, jer smatraju da im nije na odgovarajućem radnom mjestu uspostavljen radni odnos, Ustavni sud prvenstveno ukazuje na to da, prema praksi Evropskog suda za ljudska prava (u daljnjem tekstu: Evropski sud), koju Ustavni sud slijedi prilikom ispitivanja ustavnih prava (vidi Ustavni sud, Odluka o dopustivosti i meritumu *AP 992/15* od 25. oktobra 2017. godine, stav 35), zadatak ovih sudova nije da preispituju zaključke redovnih sudova u pogledu činjeničnog stanja i primjene prava (vidi, Evropski sud, *Pronina protiv Rusije*, Odluka o dopustivosti od 30. juna 2005. godine, aplikacija broj 65167/01). Naime, Ustavni sud nije nadležan supstituirati redovne sudove u procjeni činjenica i dokaza, već je, općenito, zadatak redovnih sudova da ocijene činjenice i dokaze koje su izveli (vidi, Evropski sud, *Thomas protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, presuda od 10. maja 2005. godine, aplikacija broj 19354/02). Zadatak Ustavnog suda je da ispita da li su, eventualno, povrijeđena ili zanemarena ustavna prava (pravo na pravično suđenje, pravo na pristup sudu, pravo na djelotvoran pravni lijek i dr.), te da li je primjena zakona bila, eventualno, proizvoljna ili diskriminaciona. S tim u vezi, Ustavni sud zapaža da iz obrazloženja Zaključka Općinskog suda slijedi da je taj sud na osnovu stanja u spisu i relevantne dokumentacije koju mu je predočio izvršenik utvrdio da je predmetno rješenje o izvršenju provedeno u cjelosti, odnosno utvrdio je da je izvršenik postupio po rješenju o izvršenju u dijelu uplate doprinosa i u dijelu koji se odnosi na vraćanje na rad apelantica, a sve u skladu sa presudom tog suda broj 65 0 Rs 414384 14 Rs od 29. juna 2015. godine, te je primjenom odredaba člana 64. ZIP utvrdio da se predmetni postupak smatra završenim. Imajući u vidu navedeno te obrazloženje koje je dao Općinski sud, Ustavni sud smatra

da se u konkretnom slučaju ne mogu prihvatiti navodi apelantica o proizvoljnosti u primjeni relevantnih odredbi ZIP.

33. Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud zaključuje da u konkretnom slučaju nema kršenja prava na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije u segmentima koji su analizirani u prethodnim tačkama ove odluke.

U odnosu na dužinu trajanja izvršnog postupka

Relevantni principi

34. Ustavni sud podsjeća da se, prema konzistentnoj praksi Evropskog suda i Ustavnog suda, razumnost dužine trajanja izvršnog postupka mora ocijeniti u svjetlu okolnosti pojedinog predmeta, vodeći računa o kriterijima uspostavljenim sudskom praksom Evropskog suda, a naročito o složenosti predmeta, ponašanju strana u postupku i nadležnog suda ili drugih javnih vlasti, te o značaju koji konkretna pravna stvar ima za apelanta (vidi Evropski sud, *Mahmutović protiv Hrvatske*, aplikacija broj 9505/03 od 15. februara 2007. godine, stav 26).

35. U vezi s predmetom postupka, Ustavni sud smatra da država ima pozitivnu obavezu da organizuje sistem za izvršenje presuda koji treba da bude efektivan, kako u normativnom dijelu tako i u praksi, i osigura njihovo izvršenje bez nepotrebnog odlaganja (vidi, Evropski sud za ljudska prava, *Scollo protiv Italije*, 1995.) Međutim, Ustavni sud ukazuje da se prema praksi Evropskog suda (u predmetima gdje niti jedna stranka u sporu nije vlast niti državni organ) uloga vlasti svodi na to da razumno pomognu izvršenju presude u korist stranke koja je spor dobila, ali ne da garantira izvršenje u svim okolnostima (*Fuklev protiv Ukrajine*, st. 84-86, 2005. godina). Dakle, u izvršnom postupku sudovi nisu odgovorni za namirenje tražitelja izvršenja već za učinkovito i ekonomično provođenje sudskog postupka.

Period koji se uzima u obzir

36. Ustavni sud će u odnosu na dužinu trajanja izvršnog postupka razmatrati period od 20. marta 2019. godine, kao dana podnošenja prijedloga za izvršenje, pa do donošenja Zaključka Općinskog suda broj 65 0 I 756472 19 I od 29. januara 2020. godine. Dakle, period od oko deset mjeseci.

Analiza dužine trajanja izvršnog postupka

37. Rukovodeći se navedenim kriterijima ustanovljenim praksom Evropskog suda, Ustavni sud, u pogledu ocjene složenosti predmeta, zapaža da se u konkretnom slučaju radi o izvršnom postupku pokrenutom na osnovu presude Općinskog suda broj 65 0 Rs 414384 14 Rs od 29. juna 2015. godine i presude Kantonalnog suda broj 65 0 Rs 414384 15 Rsž od 5. februara 2019. godine, da se

radi o postupku koji je od velikog značaja za apelantice jer se tiče njihovih prava iz radnog odnosa, koji je po svojoj prirodi hitan, da se radi o složenom postupku, jer je izvršenik pored novčane obaveze obavezan i na činidbu, odnosno raspoređivanje apelantica na radna mjesta koja su prije obavljale ili na druge odgovarajuće poslove. Ocjenjujući ponašanje apelantica, Ustavni sud zapaža da su apelantice svojim držanjem uticale na dužinu i tok predmetnog izvršnog postupka na način da nisu prihvatile ponuđene poslove izvršenika, nego su istrajavale da se vrate na poslove koje su radile prije otkaza ugovora o radu.

38. Posmatrajući ponašanje Općinskog suda, Ustavni sud zapaža da je Općinski sud promptno odlučio o prijedlogu za izvršenje (jer su apelantice prijedlog podnijele 20. marta 2019. godine, a Općinski sud je rješenje o izvršenju donio 27. marta 2019. godine), te je istog dana zaključkom naložio izvršeniku da pristupi provođenju rješenja u dijelu koji se odnosi na vraćanje na rad apelantica pri tome dajući uputu da je o istom dužan u roku od osam dana obavijesti sud uz upozorenje da će mu se, ukoliko ne postupi po navedenom zaključku izreći novčana kazna u skladu sa odredbom člana 17. Zakona o izvršnom postupku. U nastavku postupka, Ustavni sud zapaža da je Općinski sud dostavio na provođenje pravosnažno rješenje o izvršenju UniCredit banci, koja je nakon 16 dana obavijestila Općinski sud da je u cijelosti izvršeno navedeno rješenje, što se može smatrati primjerenom ažurnošću. Osim toga, Ustavni sud zapaža da je Općinski sud tokom postupka u tri navrata obavještavao punomoćnika apelantica o podnescima izvršenika kojim je obavještavao sud o dinamici postupanja po predmetnom rješenju o izvršenju, te je na kraju, donio zaključak kojim se smatra da je postupak završen shodno članu 64. Zakona o izvršnom postupku. Stoga, imajući u vidu sve navedeno, kao i činjenicu da je predmetni izvršni postupak okončan u periodu od oko deset mjeseci, Ustavni sud nalazi da apelanticima nije povrijeđeno pravo na pravično suđenje u razumnom roku jer je Općinski sud u skladu sa svojom pozitivnom obavezom učinkovito i ekonomično preduzimao raspoložive procesne radnje s ciljem okončanja predmetnog postupka, koji je od velikog značaja za apelantice koje su nastojale da ostvare prava iz radnog odnosa u postupku koji je po zakonu hitan, te da u njegovom radu nema ničega što bi ukazivalo na neopravdanu neaktivnost i odugovlačenje postupka.

39. Ustavni sud, na osnovu navedenog i uzevši u obzir sve faktore, zaključuje da u ovom slučaju nije povrijeđeno pravo na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije apelantica u odnosu na donošenje odluke u razumnom roku.

b) Ostali navodi

40. Apelantice navode da im je dužine trajanja predmetnog postupka povrijeđeno i pravo na djelotvoran pravni lijek iz člana 13. Evropske konvencije. Imajući u vidu utvrđenje u vezi sa članom II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i članom 6. stav 1. Evropske konvencije, Ustavni sud smatra da nema potrebe ispitivati je li u ovom predmetu također došlo i do povrede navedenog prava.

VIII. Zaključak

41. Ustavni sud zaključuje da u konkretnom slučaju nije povrijeđeno pravo apelantica na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije kada u osporenoj odluci ne postoji ništa što bi ukazivalo na proizvoljnost u primjeni pozitivno-pravnih propisa, pri čemu je Općinski sud u obrazloženju osporene odluke za svoje stavove dao jasne i logične zaključke.

42. Ustavni sud, takođe, zaključuje da u konkretnom slučaju ne postoji povreda prava na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije zbog dužine trajanja predmetnog izvršnog postupka, imajući u vidu njegovu složenost, kao i da je Općinski sud postupao u skladu sa standardima prava na pravično suđenje i zakonskim odredbama i u tom smislu provodio procesne radnje s ciljem okončanja predmetnog postupka.

43. Na osnovu člana 57. stav (2) tačka b) i člana 59. st. (1) i (3) Pravila Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

44. Prema članu VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obavezujuće.